

สรุปผลการวิจัย ภาระรายผลและขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับนักศึกษาทางการศึกษาของศึกษานิเทศก์อ่าเภอ และครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเขตการศึกษา 10
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของ การยอมรับนักศึกษาทางการศึกษาของ ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่กลุ่มโรงเรียนมีขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในเขต การศึกษา 10
3. เพื่อศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ภาษา สื่อสาร สภาพทางเศรษฐกิจ ภูมิทางการศึกษา และระยะเวลาในการทำงานของศึกษานิเทศก์อ่าเภอและครุวิชาการกลุ่มโรงเรียน ในเขตการศึกษา 10 ในเบื้องต้นชั้นของการยอมรับนักศึกษาทางการศึกษาของศึกษานิเทศก์อ่าเภอและครุวิชาการกลุ่มโรงเรียน ในเขตการศึกษา 10

สมมติฐานของการวิจัย

การยอมรับนักศึกษาทางการศึกษาของครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีขนาดกลุ่มโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

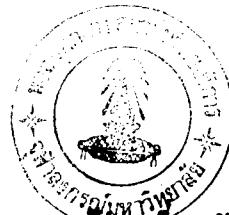
1. ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบไปด้วย ศึกษานิเทศก์อ่าเภอ และ ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเขตการศึกษา 10 โดยค้านศึกษานิเทศก์อ่าเภอศึกษาจากศึกษานิเทศก์อ่าเภอทุกคนในเขตการศึกษา 10 จำนวน 113 คน ส่วนครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยชั้นตอนให้จำนวนหั้งสิบ 315 คน โดยเลือกจังหวัดในเขตการศึกษา 10 ทุกจังหวัด รวม 7 จังหวัด เคียงอ่าเภอใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง โดยเลือกอ่าเภอเมืองไว้ 1 อ่าเภอ และสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ไกด์อ่าเภออีก 2 อ่าเภอ รวมอ่าเภอไว้ 21 อ่าเภอ และสุ่มแบบแยกประเภท (Stratified Random

Sampling) เพื่อเลือกกลุ่มโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ทุกอย่างขนาดและกลุ่ม ให้อ้าเกอละ 3 กลุ่ม รวม 63 กลุ่มโรงเรียน และเลือกครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนทุกคนใน 63 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม(Questionnaire) ที่เกี่ยวกับระดับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษา โดยใช้กระบวนการยอมรับนวัตกรรม 5 ขั้นของโรเจอร์ และชูเอนเดเกอร์ (Rogers and Shoemaker 1971 : 100-101) ประกอบด้วยคลัสเตอร์ 5 ขั้นดังนี้คือ 1 ขั้นรับทราบ (Awareness Stage) 2 ขั้นสนใจ (Interest Stage) 3 ขั้นประเมินค่า (Evaluation Stage) 4 ขั้นทดลองใช้ (Trial Stage) 5 ขั้นยอมรับหรือขึ้นนำใช้ (Adoption Stage) มาเป็นแนวในการสร้างแบบสอบถามระดับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษา นวัตกรรมในแบบสอบถามประกอบไปด้วยนวัตกรรมทางการศึกษา 5 ค้าน มี นวัตกรรมค้านหลักสูตรจำนวน 3 นวัตกรรม นวัตกรรมค้านการเรียนการสอนจำนวน 15 นวัตกรรม นวัตกรรมค้านสื่อการสอนจำนวน 3 นวัตกรรม นวัตกรรมค้านการวัดผลและประเมินผลจำนวน 7 นวัตกรรม และนวัตกรรมค้านการบริหารและบริการจำนวน 9 นวัตกรรม รวมนวัตกรรมทางการศึกษาทั้งสิ้น 37 นวัตกรรม แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบสอบถามนี้ปรับปรุงแก้ไขหลังจากผ่านการตรวจสอบแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา 3 ท่าน และผ่านการตรวจสอบเนื้อหา ภาษา จากผู้ทรงคุณวุฒิ 14 ท่าน และวนนำไปทดลองใช้กับนักศึกษานิเทศก์อ้าเกอและครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มค้าขายชาวประมงจำนวน 65 คน จากนั้นได้ทำการปรับปรุงแบบสอบถามอีกรัง เพื่อให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่อไป แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ภาระทางกายภาพ ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษา มีลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า รวมนวัตกรรมทางการศึกษา 5 ประเภท มี 37 นวัตกรรม และนวัตกรรมจะมีค่าถูกมาก เนื่องจากเพื่อให้ผู้ตอบแสดงเหตุผลในการเลือกตอบแต่ละมาตราส่วนประมาณค่า ของระดับการยอมรับนวัตกรรม และแต่ละนวัตกรรมจะมีแบบเลือกตอบและเติมคำลงในช่องว่างแสดงถึงแหล่งข้อมูลที่ทำให้ผู้ตอบทราบหรือรู้จักนวัตกรรมนั้น ๆ ส่วนที่ 3 เป็นคำถาม

ปลายเปิด เพื่อเป็นโอกาสให้ผู้ตอบได้เขียนรายละเอียดเกี่ยวกับนักกรรมทางการศึกษาที่กำลังใช้อยู่ปัจจุบันนักกรรมอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากนักกรรมที่มีในแบบสอบถาม หลังจากได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์แบบแล้วจึงส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากร คือครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเขตการศึกษา 10 จำนวน 315 ฉบับได้แบบสอบถามกลับ คืน 250 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 79.37 และศึกษานิเทศก์อ้างเงื่อนในเขตการศึกษา 10 จำนวน 113 ฉบับ ได้แบบสอบถามคืน 85 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 75.22

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามมาทำ การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอเป็นค่าร้อยละและความเรียง
2. ระดับการยอมรับนักกรรมทางการศึกษาของศึกษานิเทศก์อ้างเงื่อน และครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเขตการศึกษา 10 เสนอเป็นค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของ การยอมรับนักกรรมทางการศึกษาของครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีขนาดกลุ่มโรงเรียนต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความคลาดเคลื่อนมาตรฐานความวิเคราะห์ของเชิงไฟ เสนอเป็นตารางประกอบความเรียง
4. ระดับการยอมรับนักกรรมทางการศึกษาของศึกษานิเทศก์อ้างเงื่อนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน และครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเขตการศึกษา 10 ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน วุฒิทางการศึกษา และสถานภาพทางเศรษฐกิจต่างกัน เสนอเป็นค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และตารางประกอบความเรียง
5. แหล่งที่ได้รับทราบหรือรู้จักนักกรรมนั้นๆ และนักกรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่รู้จัก รวมทั้งนักกรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลิกใช้ เสนอเป็นค่าร้อยละ และตารางประกอบความเรียง
6. รายละเอียดของนักกรรมที่ผู้ตอบกำลังใช้อยู่ นอกเหนือจากนักกรรมในแบบสอบถามสรุปรวม เสนอเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 สถานภาพส่วนตัวของศึกษานิเทศก์อ่ำເກົອໃນເຂດກາຮືກ່າ 10 ພນວ່າ ຄິກ່ານີເທັກໍອ່າເກົອສ່ວນໃໝ່ມີຮະຍະເວລາໃນກາຮ່າງນານນາງກວ່າ 10 ປີເຊັ່ນໄປ ສ່ວນໃໝ່ໄດ້ຮັບກາຮອນຮົມໃນຮອນປີ່ພໍານາມາ 1 - 5 ດຽວ ສຶກ່ານີເທັກໍອ່າເກົອທຸກຄົນນັ້ນດີອຄ່າສະນາພຸຫົດ ທຸກຄົນມີວຸฒາທາງກາຮືກ່າຕັ້ງແຕ່ຮັບປະໂຮງຢາກຮົ້ນໄປ ທຸກຄົນມີຮາຍໄດ້ມາກກວ່າ 3,500 ນາທ່ອເຄືອນແລະທຸກຄົນໃໝ່ກ່າຍາດີ່ນີ້ຕົກຕ່ອງກັບຊຸມຊັນ

1.2 สถานภาพส่วนตัวของຄຽງວິຊາກາຮົມໂຮງເຮືອນໃນເຂດກາຮືກ່າ 10 ພນວ່າ ຄຽງວິຊາກາຮົມໂຮງເຮືອນສ່ວນໃໝ່ມີຮະຍະໃນກາຮ່າງນານຕັ້ງແຕ່ 1 - 10 ປີ ສ່ວນໃໝ່ມີວຸฒາທາງກາຮືກ່າຕັ້ງແຕ່ຮັບປະໂຮງຢາກຮົ້ນໄປ ສ່ວນໃໝ່ມີຮາຍໄດ້ສູງກວ່າ 3,500 ນາທ່ອເຄືອນສ່ວນໃໝ່ໄດ້ຮັບກາຮອນຮົມໃນຮອນປີ່ພໍານາມາ 1 - 5 ປີ ແລະທຸກຄົນນັ້ນດີອຄ່າສະນາພຸຫົດໃໝ່ກ່າຍາດີ່ນີ້ຕົກຕ່ອງກັບຊຸມຊັນ

1.3 สถานภาพຂອງຄຽງວິຊາກາຮົມໂຮງເຮືອນໃນເຂດກາຮືກ່າ 10 ທີ່ມີຂາດກຸ່ມໂຮງເຮືອນທ່າງກັນ ພນວ່າ ຄຽງວິຊາກາຮົມໂຮງເຮືອນທີ່ມີກຸ່ມໂຮງເຮືອນຂາດໃໝ່ ສ່ວນໃໝ່ມີຮະຍະເວລາໃນກາຮ່າງນານນາງກວ່າ 10 ປີເຊັ່ນໄປ ສ່ວນໃໝ່ມີວຸฒາທາງກາຮືກ່າຕັ້ງແຕ່ຮັບປະໂຮງຢາກຮົ້ນໄປ ສ່ວນໃໝ່ມີຮາຍໄດ້ມາກກວ່າ 3,500 ນາທ່ອເຄືອນ ສ່ວນໃໝ່ໄດ້ຮັບກາຮອນຮົມໃນຮອນປີ່ພໍານາມາ 1 - 5 ດຽວ ທຸກຄົນນັ້ນດີອຄ່າສະນາພຸຫົດ ແລະທຸກຄົນໃໝ່ກ່າຍາດີ່ນີ້ຕົກຕ່ອງກັບຊຸມຊັນ

ພນວ່າຄຽງວິຊາກາຮົມໂຮງເຮືອນທີ່ມີກຸ່ມໂຮງເຮືອນຂາດກຳລາງ ສ່ວນໃໝ່ມີຮະຍະເວລາໃນກາຮ່າງນານຕັ້ງແຕ່ 1 - 10 ປີ ສ່ວນໃໝ່ມີວຸฒາທາງກາຮືກ່າຕັ້ງແຕ່ຮັບປະໂຮງຢາກຮົ້ນໄປ ສ່ວນໃໝ່ມີຮາຍໄດ້ສູງກວ່າ 3,500 ນາທ່ອເຄືອນ ສ່ວນໃໝ່ໄດ້ຮັບກາຮອນຮົມໃນຮອນປີ່ພໍານາມາ 1 - 5 ດຽວ ທຸກຄົນນັ້ນດີອຄ່າສະນາພຸຫົດ ແລະທຸກຄົນໃໝ່ກ່າຍາດີ່ນີ້ຕົກຕ່ອງກັບຊຸມຊັນ

ພນວ່າ ອຽງວິຊາກາຮົມໂຮງເຮືອນທີ່ມີກຸ່ມໂຮງເຮືອນຂາດເລັກ ສ່ວນໃໝ່ມີຮະຍະເວລາໃນກາຮ່າງນານຕັ້ງແຕ່ 1 - 10 ປີ ສ່ວນໃໝ່ມີວຸฒາທາງກາຮືກ່າຕັ້ງແຕ່ຮັບປະໂຮງຢາກຮົ້ນໄປ ສ່ວນໃໝ່ມີຮາຍໄດ້ສູງກວ່າ 3,500 ນາທ່ອເຄືອນ ສ່ວນໃໝ່ໄດ້ຮັບກາຮອນຮົມໃນຮອນປີ່ພໍານາມາ 1 - 5 ດຽວ ທຸກຄົນນັ້ນດີອຄ່າສະນາພຸຫົດ ແລະທຸກຄົນໃໝ່ກ່າຍາດີ່ນີ້ຕົກຕ່ອງກັບຊຸມຊັນ

2. ຮະດັບກາຍອມຮັບນວັດກໍາຮ່າງກາຮືກ່າຂອງຄິກ່ານີເທັກໍອ່າເກົອ ແລະ ຄຽງວິຊາກາຮົມໂຮງເຮືອນໃນເຂດກາຮືກ່າ 10

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า ศึกษานิเทศก์อ้าเกอยอมรับนักกรรมค้านการวัดผล และประเมินผลในระดับทดลองใช้ ส่วนนักกรรมค้านอื่น ๆ ยอมรับในระดับประเมินค่า และผลจากการวิเคราะห์เป็นรายนักกรรมหน่วย ศึกษานิเทศก์อ้าเกอยอมรับนักกรรมค้าน การสอนข้อมูลเสริม การใช้บทบาทสมมติ วิทยุโรงเรียน การประเมินผลก่อนเรียน การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และการจัดสภาพนักเรียน ในระดับนำไปใช้ และยอมรับ นักกรรม การจัดโครงเรียนแบบใหม่ชั้น และการจัดโครงเรียนภาษาในโรงเรียน ในระดับ รับทราบ

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับ นักกรรมค้านหลัก สูตร และนักกรรมค้านการวัดผลและประเมินผล ในระดับทดลองใช้ ยอมรับนักกรรมค้าน การเรียนการสอน และ นักกรรมค้านสื่อการสอน ในระดับประเมินค่า ยอมรับนักกรรมค้าน การบริหารและบริการ ในระดับสนใจ และผลจากการวิเคราะห์เป็นรายนักกรรมหน่วย ว่า ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับนักกรรม วิทยุโรงเรียน การวัดผลแบบอิงเกณฑ์ การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ในระดับนำไปใช้ ยอมรับนักกรรม การจัดโครงเรียนแบบใหม่ชั้น การจัดโครงเรียนภาษาในโรงเรียน การรวมโรงเรียนในรูปโรงเรียนสาขา การใช้รถจักรยานเพื่อขยายการศึกษาภาคบังคับ และการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่าง โรงเรียนสองโรงเรียน ในระดับรับทราบ

3. เปรียบเทียบระดับการยอมรับนักกรรมทางการศึกษาของครูวิชาการกลุ่ม โรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

ผลจากการวิเคราะห์เป็นรายค้านพบว่า ส่วนมาก การยอมรับนักกรรมทาง การศึกษาของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน ทั้ง 3 ขนาดกลุ่มโรงเรียนไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นนักกรรมค้านการวัดผลและประเมินผล พบความแตกต่างของ การยอมรับนักกรรมทางการศึกษาของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยของ การยอมรับนักกรรมสูงกว่าครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ แต่ไม่พบความแตกต่างของ การยอมรับนักกรรมทางการศึกษาระหว่างครูวิชา การกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ กับ ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก และระหว่างครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดกลาง กับ ครูวิชา การกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก

ผลจากการวิเคราะห์เป็นรายนักกรรมหน่วย ส่วนมาก การยอมรับนักกรรมทางการศึกษาของครุวิชาการกลุ่มโรงเรียน ทั้ง 3 ขนาดกลุ่มโรงเรียนไม่มีความแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้น การประเมินผลก่อนเรียน และ การเลื่อนชั้นโดย อัตโนมัติ พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ การยอมรับนักกรรมทางการศึกษาอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยการประเมินผลก่อนเรียนพบว่าครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มี กลุ่มโรงเรียนขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยของ การยอมรับนักกรรมทางการศึกษาสูงกว่า ครุ วิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ แต่ไม่พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการ ยอมรับนักกรรมทางการศึกษาระหว่างครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ กับครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดกลาง และ ระหว่างครุวิชาการกลุ่มโรง เรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดกลาง กับครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก และโดยการเลื่อนชั้นแบบอัตโนมัตินิยามว่าครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีขนาดกลางมีค่าเฉลี่ย ของ การยอมรับนักกรรมสูงกว่า ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ แต่ไม่พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย การยอมรับนักกรรมทางการศึกษาของครุวิชาการกลุ่มโรง เรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ กับ ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดกลาง กับ ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก และระหว่างครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดกลาง กับ ครุวิชาการกลุ่มโรง เรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก

4. ระดับการยอมรับนักกรรมทางการศึกษาของศึกษานิเทศก์อ่ำเภอในเขตการ ศึกษา 10 ที่มีระยะเวลาในการทำงานค้างกัน และครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเขตการศึก ษา 10 ที่มีระยะเวลาในการทำงาน วุฒิทางการศึกษา และรายได้ต่อเดือนค้างกัน

4.1 ระดับการยอมรับนักกรรมทางการศึกษาของศึกษานิเทศก์อ่ำเภอที่มีร ยะเวลาในการทำงานค้างกัน

ผลจากการวิเคราะห์เป็นรายค้านหน่วย ศึกษานิเทศก์อ่ำเภอที่มีระยะเวลา ในการทำงานตั้งแต่ 1-10 ปี ยอมรับนักกรรมค้านหลักสูตร และ นักกรรมค้านการเรียน การสอน ในระดับทดลองใช้ แท็คศึกษานิเทศก์อ่ำเภอที่มีระยะเวลาในการทำงานนานกว่า 10 ปี ยอมรับนักกรรมทั้ง 2 ค้านในระดับประเมินค่า ซึ่งเป็นระดับที่ค้างกว่า ส่วนนักกรรม ค้านอื่น ๆ ทั้งศึกษานิเทศก์อ่ำเภอที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 1-10 ปี และ ศึกษา นิเทศก์อ่ำเภอที่มีระยะเวลาในการทำงานนานกว่า 10 ปี ยอมรับในระดับเดียวกัน คือวัสดุ

กรรมค้านสือการสอน และ นวัตกรรมค้านการบริหารและบริการยอมรับในระดับประเมินค่า นวัตกรรมค้านการวัดผลและประเมินผลในระดับทดลองใช้

ผลจากการวิเคราะห์เป็นรายนวัตกรรมพบว่า ศึกษานิเทศก์อ่าเภอที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 1-10 ปี และศึกษานิเทศก์อ่าเภอที่มีระยะเวลาในการทำงานนานกว่า 10 ปี ยอมรับนวัตกรรมส่วนใหญ่ในระดับเดียวกัน ยกเว้นนวัตกรรมหลักสูตรเอกสารภาพ การใช้ชั้นหน้าที่สมมติ การสอนแบบจุลภาค และการใช้ชุดการเรียนการสอน พบว่า ศึกษานิเทศก์ อ่าเภอที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 1-10 ปี ยอมรับในระดับสูงกว่าศึกษานิเทศก์อ่าเภอที่มีระยะเวลาในการทำงานนานกว่า 10 ปี

4.2 ระดับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของครุวิชากรกลุ่มโรงเรียนที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน

ผลจากการวิเคราะห์เป็นรายค้านพบว่า ครุวิชากรกลุ่มโรงเรียนที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 1-10 ปี และครุวิชากรกลุ่มโรงเรียนที่มีระยะเวลาในการทำงานนานกว่า 10 ปี ยอมรับนวัตกรรมแต่ละค้านในระดับเดียวกัน คือ ยอมรับนวัตกรรมค้านหลักสูตร และ นวัตกรรมค้านการวัดผลและประเมินผล ในระดับทดลองใช้ นวัตกรรมค้านการเรียนการสอน และ นวัตกรรมค้านสือการสอน ยอมรับในระดับประเมินค่า ส่วนนวัตกรรมค้านการบริหารและบริการยอมรับในระดับสนใจ

ผลจากการวิเคราะห์เป็นรายนวัตกรรมพบว่า ครุวิชากรกลุ่มโรงเรียนที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 1-10 ปี และครุวิชากรกลุ่มโรงเรียนที่มีระยะเวลาในการทำงานนานกว่า 10 ปี ยอมรับนวัตกรรมในระดับเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ เช่น ยอมรับวิทย์โรงเรียน การประเมินผลเพื่อปรับปรุงปัจจุบันการเรียนการสอน ในระดับนำไปใช้ ยอมรับนวัตกรรม การจัดโรงเรียนแบบไม่มีชั้น และ การจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างโรงเรียนสองโรงเรียน ในระดับรับทราบ ยกเว้น การสอนแบบบูรณาการ การสอนแบบสืบสานสอนส่วน การวัดผลแบบอิงเกณฑ์ และการประเมินผลก่อนเรียน ครุวิชากรกลุ่มโรงเรียนที่มีระยะเวลาในการทำงานนานกว่า 10 ปี ยอมรับในระดับนำไปใช้ แต่ครุวิชากรกลุ่มโรงเรียนที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 1-10 ปี ยอมรับในระดับทดลองใช้และประเมินค่า และ นวัตกรรม การจัดโรงเรียนภายในโรงเรียน การรวมโรงเรียนในรูปโรงเรียนสาขา การใช้ร่องจักรยานเพื่อขยายการศึกษาภาคบังคับ ครุวิชากรกลุ่มโรงเรียนที่มีระยะเวลาในการทำงานนานกว่า 10 ปี ยอมรับในระดับสนใจ ส่วนครุวิชากรกลุ่มโรงเรียนที่มีระยะเวลา

ในการทำงานครั้งที่ 1-10 ปี ยอมรับในระดับรับทราบ

4.3 ระดับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน

ผลจากการวิเคราะห์เป็นรายค้านพบว่า ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันที่ระดับปริญญาตรี และ ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีวุฒิทางการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปยอมรับนวัตกรรมแท็ลเลอร์ค่านในระดับเดียวกัน คือ นวัตกรรมค้านหลักสูตร และ นวัตกรรมค้านการวัดผลและประเมินผลยอมรับในระดับทดลองใช้ นวัตกรรมค้านการเรียนการสอน และ นวัตกรรมค้านสื่อการสอน ยอมรับในระดับประเมินค่า ส่วนนวัตกรรมค้านการบริหารและบริการยอมรับในระดับสนใจ

ผลการวิเคราะห์เป็นรายนวัตกรรมพบว่า ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันที่ระดับปริญญาตรี ยอมรับ วิทยุโรงเรียน และ การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนในระดับนำไปใช้ ยอมรับการจัดโครงเรียนแบบไม่มีชั้น การจัดโครงเรียนภายในโรงเรียน การจัดชั้นเรียนสำหรับเด็กสองกลุ่มอายุ การรวมโรงเรียนในรูปโรงเรียนสาขา การใช้รถจักรยานเพื่อขยายการศึกษาภาคบังคับ และ การจัดการศึกษาร่วมกัน-ระหว่างโรงเรียนส่องโรงเรียน ในระดับรับทราบ และ พนวัติครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีวุฒิทางการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ยอมรับวิทยุโรงเรียน การวัดผลแบบอิงเก็ต การประเมินผลก่อนเรียน และ การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ในระดับนำไปใช้ ยอมรับการจัดโครงเรียนแบบไม่มีชั้น และ การจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างโรงเรียนส่องโรงเรียน ในระดับรับทราบ

4.4 ระดับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเชิงการศึกษา 10 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน

ผลจากการวิเคราะห์เป็นรายค้านพบว่า ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีรายได้ตั้งแต่ 2,000 – 3,500 บาทต่อเดือน และ ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีรายได้สูงกว่า 3,500 บาทต่อเดือน ยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาแท็ลเลอร์ค่านในระดับเดียวกันคือ นวัตกรรมค้านหลักสูตร และ นวัตกรรมค้านการวัดผลและประเมินผล ยอมรับในระดับทดลองใช้ นวัตกรรมค้านการเรียนการสอน และ นวัตกรรมค้านสื่อการสอน ยอมรับในระดับประเมินค่า ส่วนนวัตกรรมค้านการบริหารและบริการ ยอมรับในระดับสนใจ

ผลจากการวิเคราะห์เป็นรายงานวัตกรรมพบว่า ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีรายได้ตั้งแต่ 2,000 - 3,500 บาทต่อเดือน ยอมรับวิทยุโรงเรียนในระดับน้ำไปใช้ ส่วนครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีรายได้สูงกว่า 3,500 บาทต่อเดือน ยอมรับวิทยุโรงเรียน การวัดผลแบบอิงเก็ปท์ การประเมินผลก่อนเรียน และ การประเมินผลเพื่อรับปรุงการเรียน การสอน ในระดับน้ำไปใช้ และพบว่า ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีรายได้ตั้งแต่ 2,000 - 3,500 บาทต่อเดือน ยอมรับการจัดโรงเรียนแบบไม่มีชั้น การจัดโรงเรียนภายใต้โรงเรียน การจัดชั้นเรียนสำหรับเด็กสองกลุ่มอายุ การรวมโรงเรียนในรูปโรงเรียนสาขา การใช้รถจักรยานเพื่อขยายการศึกษาภาคบังคับ และการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างโรงเรียนสองโรงเรียน ยอมรับในระดับรับทราบ ส่วนครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีรายได้สูงกว่า 3,500 บาทต่อเดือน ยอมรับการจัดโรงเรียนแบบไม่มีชั้น การจัดโรงเรียนภายใต้โรงเรียน และ การจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างโรงเรียนสองโรงเรียน ยอมรับในระดับรับทราบ

5. แหล่งที่ไกทราบหรือรู้จักนวัตกรรมนั้น ๆ และนวัตกรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับมาไม่รู้จัก รวมทั้งนวัตกรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลิกใช้แล้ว

5.1 แหล่งข้อมูลที่ศึกษานิเทศก์อ้างและครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนไกทราบหรือรู้จักนวัตกรรมทางการศึกษา

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า ศึกษานิเทศก์ทราบหรือรู้จักนวัตกรรมทางการศึกษา ส่วนใหญ่มาจาก การเรียนและการอบรม ยกเว้น การจัดโรงเรียนแบบไม่มีชั้น การจัดโรงเรียนภายใต้โรงเรียน และการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างโรงเรียนสองโรงเรียน ส่วนมากรู้มาจาก การค้นคว้าควยคนเองมากกว่าแหล่งอื่น

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนรู้จักนวัตกรรมทางการศึกษา ส่วนใหญ่มาจาก การเรียน ยกเว้น วิทยุโรงเรียน ส่วนใหญ่มาจาก การอบรม การใช้รถจักรยานเพื่อขยายการศึกษาภาคบังคับ ส่วนใหญ่มาจาก การค้นคว้าควยคนเอง

5.2 นวัตกรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่รู้จัก

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า ศึกษานิเทศก์อ้างในเชิงการศึกษา 10 ไม่รู้จัก การจัดโรงเรียนภายใต้โรงเรียน การจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างโรงเรียนสองโรงเรียน การสอนแบบรอบรู้ และการໂທว้าทีธรรมะ มากกว่า นวัตกรรมอื่น ๆ

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเชิงการศึกษา 10 ไม่รู้จัก การจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างโรงเรียนสองโรงเรียน การจัดโรงเรียนภายใต้

โรงเรียน การจัดโรงเรียนแบบไม่มีชั้น และการรวมโรงเรียนในรูปโรงเรียนสาขา มากกว่า วัตถุกรรมอื่น ๆ

5.3 นวัตกรรมที่มุ่งตอบแบบส่องความเลิกใช้

ผลจากการวิเคราะห์เห็นว่า นวัตกรรมที่ศึกษานิเทศก์อ้างเกอในเขตการศึกษา 10 เลิกใช้มาก คือ หลักสูตรเอกตภพ การวัดผลแบบอิงกลุ่ม การรวมโรงเรียนในรูปโรงเรียนสาขา การสอนความโถรงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอน ส่วนครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเขตการศึกษา 10 เลิกใช้ การวัดผลแบบอิงกลุ่ม และ การสอนเป็นรายบุคคลมากกว่า วัตถุกรรมทางการศึกษาอื่น ๆ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ให้ทราบระดับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของศึกษานิเทศก์อ้างเกอ และ ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเขตการศึกษา 10 คังจะไคนำมาอภิปราย ต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ระดับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของศึกษานิเทศก์อ้างเกอและครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเขตการศึกษา 10

จากผลการวิจัยพบว่า ศึกษานิเทศก์อ้างเกอและครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับ นวัตกรรมค้านการเรียนการสอน และ นวัตกรรมค้านสื่อการสอน ในระดับประเมินค่า และยอมรับนวัตกรรมค้านการวัดผลและประเมินผลในระดับทดลองใช้ ส่วนนวัตกรรมค้าน หลักสูตรศึกษานิเทศก์อ้างเกอยอมรับในระดับประเมินค่า แต่ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับ ในระดับทดลองใช้ซึ่งเป็นระดับที่สูงกว่า ที่เป็นเช่นนี้วิจัยมีความเห็นว่า ที่ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับนวัตกรรมค้านหลักสูตรในระดับที่สูงกว่าระดับการยอมรับนวัตกรรมของศึกษานิเทศก์อ้างเกอ เพราะ ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนมีหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ในการสอนซึ่ง เป็นหน้าที่องใช้หลักสูตรโดยตรง (แนวปฏิบัติว่าด้วยครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา 2525 : อัคสานา) แต่ศึกษานิเทศก์อ้างเกอ มีหน้าที่เพียงให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครุนนำหลักสูตรไปใช้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2525 : 2-7 อัคสานา) ส่วนนวัตกรรมค้านการบริหารและบริการ ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับในระดับ สนใจ แต่ศึกษานิเทศก์อ้างเกอยอมรับในระดับประเมินค่า ซึ่งเป็นระดับที่สูงกว่า ที่เป็นเช่นนี้วิจัยมีความเห็นว่า เพราะศึกษานิเทศก์อ้างเกอ มีหน้าที่ในการบริหารและบริการโดยตรง

(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2525 : 2-7 อัคสานา)

ผลจากการวิจัยเป็นรายงานวัดกรรมหน่วย นวัตกรรมค้านหลักสูตร ศึกษานิเทศก์อ่าเภอ และ ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับหลักสูตรบูรณาการในระดับ ทดลองใช้ ยอมรับ หลักสูตรเอกอัคคภาพในระดับ ประเมินศึกษานิเทศก์อ่าเภอและครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนนี้ เหตุผลที่ยอมรับหลักสูตรบูรณาการในระดับทดลองใช้ไว้ มีอยู่ในหลักสูตรประถมศึกษา 2521 sage มากในการใช้ และประยุกต์ประযุกต์ เหตุผลที่ยอมรับหลักสูตรเอกอัคคภาพในระดับประเมินค่าว่า ชัดกับหลักสูตรประถมศึกษาซึ่งกองเรียนตามหลักสูตรที่กำหนดให้ ขาดงบประมาณ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยเบื้องต้น ต้องใช้เวลามาก สอดคล้องกับที่ สำคัญ ทองธิว (2526 : 24) ระบุถึงอินเทิลลิเจนซ์ที่นำไปใช้ในการเปลี่ยนแปลงที่มาจากการสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการกำหนด หลักสูตร เช่น กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา โรงเรียนให้สังกัดค้องนำไปปฏิบัติ กันนั้นจึงไม่มีโอกาสใช้หลักสูตรอื่นที่สถาบันไม่ได้กำหนด นอกเหนือนี้สำคัญ ทองธิว (2526 : 28 - 29) ยังไก่กล่าวถึงคุณสมบัติและลักษณะของนวัตกรรมที่เป็นสิ่งกำหนดการยอมรับของ สังคมไว้ว่า ความสะគะในการใช้นวัตกรรมที่เป็นสิ่งกำหนดกว่าในวัตกรรมนั้น ๆ จะเป็นที่ ยอมรับของสังคมรวมทั้งความยากง่ายในการใช้นวัตกรรม ๆ ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการ หนึ่ง ถ้าในวัตกรรมนั้นใช้ยาก ต้องใช้เวลา多く และต้องเสียเวลาในการฝึกฝนอีกการยอมรับก็จะเป็นไปได้ยาก ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โรเจอร์ (Rogers 1971 : 154 - 155) พบว่า ความพร้อมค้านเงินทุน อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ก็มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมด้วย

นวัตกรรมค้านการเรียนการสอน พบว่า ศึกษานิเทศก์อ่าเภอ ยอมรับการสอน ข้อมูล และการใช้บทบาทสมมติ ในระดับน้ำไปใช้ ส่วนครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับ นวัตกรรมทั้งสอง ๑ ในระดับทดลองใช้ ศึกษานิเทศก์อ่าเภอให้เหตุผลการนำไปใช้ไว้ว่า การสอน ข้อมูล ใช้เวลาการเรียนการสอนที่เน่องมาจากการความแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษา การใช้บทบาทสมมติในเหตุผลว่า สอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษา วิปะโยชน์ของการเรียนการสอน สอดคล้องกับ พัฒนา วรกิจ (พัฒนา วรกิจ 2522 : 169) กล่าวไว้ว่า โรงเรียนในประเทศไทยส่วนใหญ่การยอมรับนวัตกรรมจะเกิดจากรอบบ ส่วนกลาง เพราะโดยลักษณะสังคมไทยเป็นระบบเจ้าชุมชนฯ สอดคล้องกับ สำคัญ ทองธิว

សំគាល់ អារម្មណ

(2526 : 29) กล่าวว่า ความสัมภាពในการใช้นวัตกรรมเป็นสิ่งที่จะกำหนดค่าวันวัตกรรมนั้น ๆ จะเป็นที่ยอมรับของสังคม และยังสอดคล้องกับ โรเจอร์และชูเมคเกอร์ (Rogers and Shoemaker 1971 : 22-23) ให้กล่าวถึงคุณลักษณะของนวัตกรรมที่จะช่วยให้ได้รับการยอมรับว่า ความได้เปรียบเสื่อมเปรียบเทียบ (Relative advantage) หากผู้รับนวัตกรรมคิดว่านวัตกรรมนั้นดีกว่าและมีประโยชน์กว่าสิ่งเดิม วิธีปฏิบัติเดิม หรือรู้สึกว่าวัตกรรมนั้นมีค่าและมีประโยชน์ โอกาสที่จะยอมรับนวัตกรรมนั้นก็ยังมีมากขึ้น และจากการวิจัยพบว่า ศึกษานิเทศก์อ้าวgeo และครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับการสอนแบบโครงการ และการโค้ชที่ธรรมะในระดับสนใจ ทั้งศึกษานิเทศก์อ้าวgeo และครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนให้เห็นถึงว่า สภาผู้แทนเรียนยังไม่พร้อม ขาดแหล่งข้อมูลทางคณิตศาสตร์ ไม่เข้าใจวิธีการใช้ ขาดสื่อวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิร ชูภิคิกุล (วชิร ชูภิคิกุล 2524 : 44) พบว่า สาเหตุที่ครูไม่ใช้นวัตกรรมทางการเรียนการสอนคือ สภาห้องนักเรียนไม่พร้อม การไม่รู้หรือไม่เข้าใจในนวัตกรรมนั้น ๆ สำคัญ ทองธิ (2526 : 32) และ พชนี วรกิวน (2522 : 170) กล่าวว่า ปัจจัยที่เป็นตัวจำกัดของการยอมรับนวัตกรรม คือ สภาห้องห้องการเงินของสังคมนั้น ถ้าสภาคห้องนักเรียนมีความต้องการยอมรับนวัตกรรมที่ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามที่ต้องการ แต่ค่าน

นวัตกรรมมีค่าของการสอน ผลการวิจัยพบว่า ศึกษานิเทศก์อ้าวgeo และครุวิชาการกลุ่มโรงเรียน ยอมรับวิทยุโรงเรียน ในระดับนำไปใช้ และให้เห็นถึงว่า เป็นโครงการของโรงเรียนกำลังท่องเที่ยวและยังสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ใช้สังคมได้ผลตั้งเรียนสนใจ และแก้ไขแนวทางการสอนบางวิชาที่ครูไม่พร้อม ได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โรเจอร์ และ ชูเมคเกอร์ (1971 : 309-314) พบว่า บุคคลจะยอมรับนวัตกรรมหรือไม่ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจยอมรับของบุคคลมีอำนาจสูงกว่า และถ้า นวัตกรรมนั้นได้รับการสนับสนุนหรือเผยแพร่มาจากหน่วยงานอิจฉาที่ต้องการ แล้ว ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอ็อจิคต์..ล้อบูรณะ (เอ็อจิคต์..ล้อบูรณะ 2519 : 137) และ อาร์บักเคิล (Arbuckle 1977 : 1757-A) พบว่า การใช้นวัตกรรมทางการศึกษาจะให้มีประสิทธิภาพนั้นอยู่กับผู้บริหาร สถาบันต้องให้การสนับสนุน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วชิร ชูภิคิกุล (2524 : 44) พบว่า เนื้อหาที่ทำให้นวัตกรรมทางการศึกษาได้รับการยอมรับ คือ นวัตกรรมนั้นนักเรียนชอบ เป็นผลคือต้นนักเรียน และมีความสัมภាពในการ

ใช้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โภกมอน (อ้างถึงใน ภารศี ศิรินทร์ 2525 : 27) พบว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่ส่งผลต่อการใช้นวัตกรรมชั้นอยู่กับความสำเร็จของการนำเอาระบวน การนวัตกรรมมาใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ ส่วนโทรศัพท์เพื่อการศึกษาพบว่า ศึกษานิเทศก์อ่ำເກອແລະครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับในระดับสนใจและให้เหตุผลว่า ไม่มี เครื่องรับโทรศัพท์และไม่มีไฟฟ้าใช้ สอดคล้องกับพัชณ์ วรกิจวิ (2522 : 171) ได้กล่าว ถึงอิทธิพลความก้าวหน้าทางวิทยาการต่อการยอมรับนวัตกรรม เช่นห้องคำนึงถึงไฟฟ้า เครื่องใช้ทั่ง ๆ พร้อมหรือไม่เจิงจะนำนวัตกรรมนั้น ๆ มาใช้

นวัตกรรมค้านการวัดผลและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า ศึกษานิเทศก์อ่ำເກອ ແລະครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนในระดับ นำไปใช้และให้เหตุผลว่า หลักสูตรกำหนดให้ใช้ ใช้แล้วไก่ประโภช์ต่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วชิร ชูภิเศก (2524 : 44) พบว่า เหตุผลในการใช้หรือไม่ ใช้นวัตกรรมนั้นก็ เพราะ ความจำเป็นคือถูกบังคับให้ หลักสูตรกำหนดให้ใช้ และเหตุผลที่ แสดงถึงเจตคติท่อนวัตกรรมคือ เห็นว่านวัตกรรมช่วยในการเรียนการสอนที่ขึ้น มีประโยชน์ ตอบสนองเรียน ผลการวิจัยพบว่า ศึกษานิเทศก์อ่ำເກອยอมรับการประเมินผลก่อนเรียนในระดับ นำไปใช้ แต่ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับในระดับทดลองใช้ ศึกษานิเทศก์อ่ำເກອให้เหตุ ผลการนำไปใช้ ไม่ในระเบียบการวัดผล สะคว赳คือการจัดกิจกรรมการสอน มีประโยชน์ ต่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วชิร ชูภิเศก (2524 : 44) พบว่า เหตุผลที่ครูใช้นวัตกรรมทางการศึกษา เพราะ หลักสูตรบังคับ และสอดคล้องกับผลการวิจัย ของเอ้อจิค์ ล้อมูรณะ (2519 : 137) และอาร์บัคเคิล (1977 : 1757-A) พบว่าการ ใช้นวัตกรรมทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้นอยู่กับผู้บริหาร หรือนายหน้าเห็นชอบของสถาบัน ฉะนั้น การนำนวัตกรรมที่จะได้รับการยอมรับของสังคมว่า นวัตกรรมนั้น ๆ ต้องมีความสอดคล้องกับ ใช้ ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าศึกษานิเทศก์อ่ำເກອและครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนเป็นจำนวนมาก เลิกใช้การวัดผลแบบอิงกลุ่ม และให้เหตุผลว่า หลักสูตรกำหนดให้ใช้การวัดผลแบบอิงกลุ่ม แทน การวัดผลไม่มีประสิทธิภาพพอเทียบกันระหว่างกลุ่มไม่ได้ และทำให้นักเรียนแข่งขันกัน เกินไป

นวัตกรรมค้านการบริหารและบริการ ผลจากการวิจัยพบว่า ศึกษานิเทศก์อ่ำເກອ

ยอมรับการจัดสภานักเรียนในระดับน้ำไปใช้ แค่ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับในระดับทุก คลองใช้ ศึกษานิเทศก์อ่าเภอให้เห็นผลในการนำไปใช้ฯลฯ เพราะ สามารถกล่าวได้ว่า การปัก ครื่องของครู สอดคล้องกับหลักสูตรและคุณศึกษาในแห่งการฝึกประชาธิปไตยให้นักเรียน และ มีความมุ่งแนวทางในการใช้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิร ชูภิทคิกุล (2524 : 45) พบว่า เหตุผลสำคัญในการใช้นวัตกรรมทางการศึกษา คือ การมองเห็นประโยชน์ในการใช้ นวัตกรรมนั้น และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไอโรห และ โภมอน (อ้างถึงใน เอ้อจิตต์ ล้อบูรณะ 2519 : 14-15) พบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนวัตกรรม ได้แก่ นโยบายของสถานที่ทางการศึกษา และ ระบบการบริหารในสถานีสอดคล้องกับการ ใช้นวัตกรรม สำคัญ ทองธิว (2526 : 29) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติและลักษณะของนวัตกรรม ที่ก่อให้เกิดการยอมรับว่า ความยากง่ายในการใช้นวัตกรรมก็เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง สำ นวัตกรรมนั้นใช้ง่าย มีแนวทางในการจัดทำอย่างชัดเจนก็ยอมง่ายต่อการยอมรับ ผลการ วิจัยพบว่า ศึกษานิเทศก์อ่าเภอและครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับ การจัดโรงเรียนแบบ ไม่มีชั้น การจัดโรงเรียนภายใต้โรงเรียน และการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างโรงเรียน สองโรงเรียน ในระดับรัฐบาล เหตุผลที่ศึกษานิเทศก์อ่าเภอและครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน ยอมรับ การจัดโรงเรียนแบบไม่มีชั้นในระดับรัฐบาลว่า ไม่มีนโยบายจากเบื้องบน ยุ่งยาก ในการจัดทำ ไม่มีงบประมาณ สอดคล้องกับงานวิจัยของการศึกษา ศิริบุรี (2525 : 7) พบว่า การที่ครูไม่ได้นำเสนอวัตกรรมเข้ามาใช้เท่าที่ควร เพราะขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร - หรือไม่มีคำสั่งจากเบื้องบน สำคัญ ทองธิว (2526 : 29) และฟรานซิส อาร์. แอล. เอล (Francis R. Allen, 1971 : 273-283) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติและลักษณะของนวัตกรรม ที่เป็นตัวกำหนดการยอมรับนวัตกรรมว่า ความยากง่ายหรือความเข้มข้นยุ่งยากของนวัต กรรมก็เป็นปัจจัยหนึ่ง ด้านนวัตกรรมนั้นยุ่งยากในการใช้ก็จะทำให้การยอมรับเป็นไปได้น้อย ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วชิร ชูภิทคิกุล (2524 : 44) พบว่าสาเหตุที่ครูใช้หรือไม่ ใช้นวัตกรรมทางการศึกษา คือ การที่ไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุน เหตุผลที่ศึกษานิเทศก์ อ่าเภอและครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน ยอมรับการจัดโรงเรียนภายใต้โรงเรียนในระดับรัฐ บาล คือ โรงเรียนไม่มีนโยบาย ไม่ทราบรายละเอียดของนวัตกรรม โรงเรียนไม่พร้อม และไม่เป็นที่ยอมรับ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอ้อจิตต์ ล้อบูรณะ (2519 : 136-137) พบว่าการใช้นวัตกรรมทางการศึกษาจะสำเร็จเพียงไฉนอยู่กับนโยบายที่สนับสนุนจากผู้บริหาร และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วชิร ชูภิทคิกุล (2524 : 44) พบว่าสาเหตุที่ครูไม่ใช้:

นวัตกรรมทางการศึกษา เพราะ ไม่มีความรู้ในนวัตกรรม และนวัตกรรมไม่เป็นที่ยอมรับของครูโดยทั่วไป เนคุณที่ศึกษานิเทศก์อ่าเภอและครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับ การจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างโรงเรียนสองโรงเรียนในระดับรับทราบคือ การคุณภาพไม่สังเคราะห์ ไม่เข้าใจรายละเอียดของนวัตกรรม ผู้บริหารไม่สนับสนุน บริเวณใกล้เคียงไม่มีการนำมายใช้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของทีมนี้ แก้วสว่าง (ทีมนี้ แก้วสว่าง 2519) พบว่า การยอมรับนวัตกรรมนั้น เนื่องมาจากการอพิธิพลจากเพื่อนบ้านโดยเห็นผลการใช้นวัตกรรมนั้น ของเพื่อนบ้าน

ผลการวิจัยพบว่า เนคุณที่ศึกษานิเทศก์อ่าเภอและครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษา ใช้ระดับรับทราบ สนใจ ประเมิน และทดลองใช้ คือ

1. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน หรือไม่สอดคล้องกับหลักสูตร
2. ขาดงบประมาณ
3. ไม่เข้าใจในนวัตกรรม หรือ ขาดแหล่งข้อมูลที่จะศึกษาเพิ่มเติม
4. ยุ่งยากในการจัดทำ
5. ไม่พร้อมในด้านครุ นักเรียน และอาคารสถานที่
6. การคุณภาพไม่สังเคราะห์
7. ไม่มีความมั่นใจในนวัตกรรมว่าใช้แล้วจะได้ผล

ตอนที่ 2 ประยุนเทียบ การยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

ผลจากการวิจัยพบว่า การยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน ที่มีกลุ่มโรงเรียนห้อง 3 ขนาดกลุ่มโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่พบความแตกต่างของ การยอมรับนวัตกรรมทั้งคับ .05 ยกเว้น นวัตกรรมด้านการวัดผลและประเมินผล และ การเลื่อนชั้นโดยอัตโนมัติ พบความแตกต่างของ การยอมรับนวัตกรรมทั้งคับ .05 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของ การยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดกลางสูงกว่าค่าเฉลี่ย การยอมรับนวัตกรรมของครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ ที่เป็นเช่นนี้วิจัยมีความเห็นว่า เป็นเพราะ กลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่มีครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีระยะเวลาในการทำงานนานกว่า 10 ปีขึ้นไป มากกว่ากลุ่มโรงเรียนขนาดกลาง คือ กลุ่มขนาดใหญ่มีครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีระยะเวลา

ในการทำงานนานกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.09 แท่กกลุ่มโรงเรียนขนาดกลางมีครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีระยะเวลาในการทำงานนานกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.71 และกลุ่มโรงเรียนขนาดกลางมีครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่ผ่านการอบรมในรอบปีที่มากกว่า 5 ครั้งมีมากกว่ากลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ คือกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่มีคิดเป็นร้อยละ 1.23 กลุ่มโรงเรียนขนาดกลางมีคิดเป็นร้อยละ 4.88 เนคดลังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของเสริมศักดิ์ วิศาลภรณ์ (2521 : 4-8) พบว่า บุคคลที่จะเป็นอุปสรรคในการนั่นวัดกรรมมาใช้ในโรงเรียนคือ ครูที่รับราชการนาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบอร์ฟอร์ด (Burford 1980 : 922 - A) พบว่า ครูที่เริ่มสอนใหม่ ๆ จะมีความสนใจในนวัตกรรมสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก นพนธ์ สัมมา (นพนธ์ สัมมา 2523 : 71) ไกสุรุปผลงานการวิจัยรายเล่มพบว่า การอบรมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับนวัตกรรมโดยตรง และผลการวิจัยการเปรียบเทียบระดับการยอมรับนวัตกรรมการประเมินผลก่อนเรียน พบความแตกต่างของระดับการยอมรับนวัตกรรมที่ระดับ .05 โดยพบว่าค่าเบี่ยงเบนของระดับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ เล็กสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เพราะ ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็กได้รับการอบรมในรอบปีที่ผ่านมามากกว่า 5 ครั้ง มากกว่า ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ คือกลุ่มขนาดเล็กมีคิดเป็นร้อยละ 5.75 แท่กกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่มีเพียงร้อยละ 1.23 เท่านั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาร์บัคเคิล (1977 : 1757 - A) พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้การใช้นวัตกรรมทางการศึกษา ประสบความสำเร็จได้นั้น จะต้องมีการฝึกฝนอบรมและพัฒนาความโศรบดีการนั่นก็ย

ตอนที่ 3 ระดับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของศึกษานิเทศก์อ้างอิงในเขตการศึกษา 10 ที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน และครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเขตการศึกษา 10 ที่มีระยะเวลาในการทำงาน วุฒิทางการศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน

ผลจากการวิจัยพบว่า ศึกษานิเทศก์อ้างอิงที่มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 1 -10 ปียอมรับนวัตกรรมค้านหลักสูตร และ นวัตกรรมค้านการเรียนการสอนในระดับทดลองใช้ ซึ่งยอมรับในระดับที่สูงกว่าที่ศึกษานิเทศก์อ้างอิงที่มีระยะเวลาในการทำงานนานกว่า 10 ปีขึ้นไปปัจจัยยอมรับนวัตกรรมค้านหลักสูตร และ นวัตกรรมค้านการเรียนการสอนในระดับ

ประเมินค่าเท่านั้น แต่ในวัตถุกรรมค้านี้ของการสอน นวัตกรรมค้านการวัดผลและประเมินผล และ นวัตกรรมค้านการบริหารและบริการ ศึกษานิเทศก์อ่าเภอที่มีระยะเวลาในการทำงาน ตั้งแต่ 1-10 ปี และศึกษานิเทศก์อ่าเภอที่มีระยะเวลาในการทำงานนานกว่า 10 ปี ยอมรับนวัตกรรมคังกล่าวในระดับเดียวกัน ผลการวิจัยที่พบว่า นวัตกรรมค้านหลักสูตร และ นวัตกรรมค้านการเรียนการสอน ศึกษานิเทศก์อ่าเภอที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย กลับยอมรับนวัตกรรมในระดับสูงกว่าศึกษานิเทศก์อ่าเภอที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของเสริมตักษิร์ วิภาดากรร (2519 : 3-11) พบว่า บุคคลที่เป็นอุปสรรคต่อการนำเรียนนวัตกรรมไปใช้ในโรงเรียนมากที่สุด คือ ครูที่รับราชการนาน และ เลิร์นด์ (Learned) ยังคงข้อสังเกตว่า คนเรายังห่างไกลอยู่ในสภาพแวดล้อมที่จำเจนาน ๆ ก็มักจะมีจิตใจและสายตาที่แคม ตื่อมองและคิดอยู่แต่ในขอบเขตของอีกที่ห่างมาเท่านั้น ความคิดหรือแนวปฏิบัติจะอะไรที่เปลกใหม่เข้ามาในหน่วยงานจะยอมรับก็ต่อเมื่อสิ่งเหล่านั้นเหมือนกับสิ่งที่คนเคยทำในอดีต (สุมิตร คุณานุกร 2520 : 247)

ผลการวิจัยระดับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของครุวิชาการกลุ่มโรงเรียน เป็นรายค้านพบว่า สภานภาพส่วนตัวของครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนไม่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาเป็นรายค้านเลย เพราะว่าไม่ว่าครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนจะมีประสบการณ์ในการทำงานค้างกัน วุฒิทางการศึกษาค้างกัน และมีฐานะทางเศรษฐกิจค้างกัน แต่ การยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาก็อยู่ในระดับเดียวกัน ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เป็นเพราระรูปแบบการเผยแพร่นวัตกรรมทางการศึกษาของไทยเป็นการเผยแพร่แบบท่องการใช้อำนาจสนับสนุนจากเบื้องสูง (Authority Innovation Decition) (สำลี ทองธิว 2526 : 100-105) คือนวัตกรรมทางการศึกษาทุกอย่างหน่วยเนื้อองอาจ เน้นความสำคัญหันหน้าอย่างงานของตนจริงไปตัดสินใจนำมายาให้โดยประกาศให้หน่วยงานใด สังกัดใช้ตาม โดยได้รับงบประมาณในการดำเนินการ คั่งนี้โรงเรียนค้าง ๆ จึงยอมรับนวัตกรรมค้าง ๆ เมื่อกัน ซึ่งสอดคล้องกับพัชณี วรกิวน (2522 : 169) กล่าวไว้ว่า โรงเรียนในประเทศไทย การยอมรับนวัตกรรมส่วนใหญ่จะเกิดจากระบบส่วนกลาง เนื่องโดยลักษณะสังคมไทยเป็นระบบเจ้าชุมมูลน้ำย และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุชาติ บุญชู 2525 : 85-88) พบว่า ความแตกต่างกันของครูในเรื่องประสบการณ์วิชาชีพ วุฒิทางการศึกษา และการอบรม มีการยอมรับนวัตกรรมโดยทั่วไปไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยเป็นรายงานวัดกรรมพนทว่า ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีระยะเวลาในการทำงานค้างกัน วุฒิทางการศึกษาค้างกัน และฐานะทางเศรษฐกิจค้างกันยังยอมรับวิทยุโรงเรียนในระดับน้ำไปใช้ ซึ่งยอมรับในระดับเดียวกันมาก แต่ผลการวิจัยพบว่าการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีรายได้คงแต่ 2,000-3,500 บาทต่อเดือนยอมรับในระดับทดลองใช้ แต่ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีรายได้สูงกว่า 3,500 บาทต่อเดือนยอมรับในระดับน้ำไปใช้ซึ่งยอมรับในระดับที่สูงกว่า สอดคล้องกัน สำลี ทองธิ (2526 : 45) กล่าวไว้ว่า ประชากรผู้มีฐานะทางการเงินคึกคักว่าจะยอมรับนวัตกรรมก่อนผู้อื่น ผลการวิจัยพบว่า การจัดโรงเรียนแบบไม่มีชั้น และ การจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างโรงเรียนสองโรงเรียน ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการทำงานค้างกัน วุฒิทางการศึกษาค้างกัน และฐานะทางเศรษฐกิจค้างกัน ยอมรับนวัตกรรมห้องส่องในระดับค่าสูง คือระดับรับทราบเหมือนกันหมด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณฯ เอี่ยมสุขวัฒน์ (2522 : ๑) ชูชาติ บุญชู (2525 : ๙-๑) และภารกี คิริบุรี (2525 : 85-88) พบว่า ความแตกต่างในเรื่องของประสบการณ์วิชาชีพ วุฒิทางการศึกษา ไม่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรม คือไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ ๔ แหล่งข้อมูลที่มุ่งตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จัดให้ทราบนวัตกรรมทางการศึกษา นวัตกรรมที่มุ่งตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีรู้จัก และนวัตกรรมที่มุ่งตอบแบบสอบถามเลิกใช้

ผลจากการวิจัยพบว่า ศึกษานิเทศก์อ้วนເກອມในเขตกรุงศรีฯ ๑๐ โฉนดทราบหรือรู้จักนวัตกรรมทางการศึกษามากจากการเรียนในสถาบันการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาจากการอบรม ส่วนครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเขตกรุงศรีฯ ๑๐ ให้ทราบหรือรู้จักนวัตกรรมทางการศึกษามากจากการเรียนในสถาบันการศึกษา และจากการอบรมมากเท่ากัน

ผลการวิจัยพบว่า นวัตกรรมที่ศึกษานิเทศก์อ้วนເກອມไม่รู้จักมากกว่านวัตกรรมอื่นคือ ဓารณ์จัดโรงเรียนภายในโรงเรียน การจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างโรงเรียนสองโรงเรียน การสอนแบบรอบรู้ การໂຄວັດທີ່ຮຽນສະໝັກ สำนวนนวัตกรรมที่ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเขตกรุงศรีฯ ๑๐ ไม่รู้จักมากกว่านวัตกรรมอื่นคือ การจัดโรงเรียนแบบไม่มีชั้น การจัดโรงเรียนภายในโรงเรียน การจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างโรงเรียนสองโรงเรียน การรวมโรงเรียนในรูปโรงเรียนสาขา การจัดชั้นเรียนสำหรับเด็กสองกลุ่มอายุ การໂຄວັດທີ່ຮຽນສະໝັກ ผลการวิจัยพบว่า นวัตกรรมที่ศึกษานิเทศก์อ้วนເກອມในเขตกรุงศรีฯ ๑๐ เลิกใช้

มากที่สุดคือ หลักสูตรเอกอัคราพ การวัดผลแบบอิงกลุ่ม การสอนตามโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอน และหน่วยวัดกรรมที่ครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนในเขตการศึกษา 10 เลิกใช้มากที่สุด คือการวัดผลแบบอิงกลุ่ม การสอนเป็นรายบุคคล การสอนแบบรอบรู้ และการใช้ชุดการสอน

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากผู้สอนแบบสอนตามให้เหตุผลที่ไม่ใช่วัตกรรมทางการศึกษาว่า เพราะชาognition ประกอบด้วย ขาดแหล่งข้อมูล และไม่เข้าใจในวัตกรรม ถึงนั้นหน่วยงานใดก็ตามที่มีหน้าที่ในการเผยแพร่นวัตกรรมทางการศึกษา ควรคำนึงถึงงบประมาณ การอบรมครุ และการจัดหาแหล่งข้อมูลให้พร้อม เพราะมีนวัตกรรมทางการศึกษางานนวัตกรรมที่ครุนำมายังแล้ว เลิกเผยแพร่ชาognition ไม่เข้าใจในนวัตกรรมพอ

2. เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า แหล่งข้อมูลที่ผู้สอนแบบสอนตามได้ครุจักนวัตกรรมมากที่สุดคือมาจากการเรียนในสถาบันการศึกษา ถังนั้น ควรมีการร่วมมือกันระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกับสถาบันที่ผลิตครุ ในเบื้องต้นก่อนหน้าหลักสูตร เพื่อจะได้เตรียมครุที่เข้าใจในนวัตกรรมทางการศึกษาที่ทางสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติพัฒนาและจะทำให้ประยุกต์ชาognition ในการอบรมครุอย่างกว้าง

3. เนื่องจากผู้สอนแบบสอนตามให้เหตุผลในการที่ยังไม่นำนวัตกรรมมาใช้ไว้ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยเหนือ ถังนั้นหน่วยเหนือควรหาทางกระตุ้น อาจโดยการให้เงินประมาณสนับสนุน หรือรับรู้และให้คำปรึกษาในการใช้นวัตกรรม หรือการให้กำลังใจแก่ครุ ฉะท่าให้นวัตกรรมดีๆ ได้รับการยอมรับมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะไก้มีการวิจัยเกี่ยวกับระดับการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของบุคคล—กรุณ ฯ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2. ควรจะไก้มีการวิจัยพิศามผลของการใช้นวัตกรรมทางการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเผยแพร่ออกไป

3. ควรวิจัยเกี่ยวกับความเหมาะสมของนวัตกรรมทางการศึกษาแต่ละชนิดกับสภาพห้องถันไทย